

vor oprindelige Lovgivning. Det vil navnlig have Betydning for betydeligere Invaliditeter, sikre dem en langt større Erstatning end den, de efter de gamle Regler vilde kunne erholde. Men da de betydelige Invaliditeter lykkeligvis her i Landet er de sjældne, var det af Vigtighed, at de mindre Invaliditeter, som er de mange, ikke blev stillet for ugunstigt paa Grund af denne større Erstatning til de store Invaliditeter, og det forekommer mig, at det Resultat, man er naaet til, er, hvad man i saa Henseende kan betragte som tilfredsstillende.

Vedrørende Enkeltheder i Ændringsforslagene skal jeg kun gøre en enkelt Bemærkning. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører paa et enkelt Punkt skildrede min Stilling noget anderledes, end jeg kan ønske, at den skal blive staaende for dette høje Tings Erindring, idet han i Spørgsmaalet om Appel tillagde mig Modstand imod, at Spørgsmaal af retlig Art kommer til Domstolens Afgørelse. Det ærede Medlem har der ikke erindret helt rigtigt, thi ved første Behandling her i dette høje Ting erklærede jeg udtrykkeligt, at Spørgsmaal af retlig Art kunde jeg særdeles vel ønske indappellerede for Domstolene, kun var jeg betænkelig ved at bruge Indenrigsministeriet som en Melleminstans og havde ment, at man for disse juridiske Anliggendes Vedkommende kunde gaa direkte fra Raadet til Domstolene. Hvad jeg derimod udtalte mig imod, var at lade rent faglige Spørgsmaal, som egnede sig for en sagkyndig Domstol af Arbejdere og Arbejdsgivere og andre i Ulykkesforsikringen specielt sagkyndige, gaa til Afgørelse af en juridisk Domstol, som umulig kunde give en mere begrundet og retfærdig Afgørelse end den, et saadant fagligt Raad kunde træffe. Da det lykkedes mig i det ærede Udvalg hos et Flertal at finde Tilslutning til denne Opfattelse, har jeg ikke ment at burde fastholde de Betæneligheder, jeg havde ved at benytte Indenrigsministeriet som Melleminstans i de rent juridiske Spørgsmaal; og den Appelloordning, som her foreslaas, stemmer ret nøje med, hvad jeg havde kunnet tænke mig som det endelige Resultat.

Tilbage har jeg kun at bringe alle Medlemmer af Udvalget min Tak for det udmærkede Samarbejde, som i disse Maa-

neder har været mellem Udvalgets Medlemmer og mig angaaende denne Sags Løsning, og jeg tror, at jeg finder Tilslutning hos alle, naar jeg retter disse Ord til den højtærede Ordfører og Formand, der har været saavel den samlende som den fremadrivende Kraft i Arbejdet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg C. Sp. 105), Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 af Udvalget, tiltraadt af Indenrigsministeren (se Tillæg B. Sp. 3029), § 2, saaledes ændret, og § 3

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 4 af Udvalget, tiltraadt af Indenrigsministeren, § 4, saaledes ændret, Ændringsforslag Nr. 3 til § 5 af Udvalget, tiltraadt af Indenrigsministeren, § 5, saaledes ændret, og § 6

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 7 af Udvalget, tiltraadt af Indenrigsministeren, § 7, saaledes ændret, Ændringsforslag Nr. 5 til § 8 af Udvalget, tiltraadt af Indenrigsministeren, § 8, saaledes ændret, Ændringsforslagene Nr. 6—8 til § 9 af Udvalget, tiltraadte af Indenrigsministeren, § 9, saaledes ændret, og § 10

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 9—12 til § 11 af Udvalget, tiltraadte af Indenrigsministeren, § 11, saaledes ændret, Ændringsforslagene Nr. 13 og 14 til § 12 af Udvalget, tiltraadte af Indenrigsministeren, § 12, saaledes ændret, og § 13

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 15—19 til § 14 af Udvalget, tiltraadte af Indenrigsministeren, § 14, saaledes ændret, §§ 16—17, Ændringsforslag Nr. 20 til § 18 af Udvalget, tiltraadt af Indenrigsministeren, § 18, saaledes ændret, og §§ 19—20

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 21—23 til § 21 af Udvalget, tiltraadte af Indenrigsmini-